

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

25 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui

Amarii Alexei Constantin, născut la 15.07.1989, originar și domiciliat în sat. Bahu, r-nul Călărași,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 21.10.2015 - 03.03.2016;

Instanța de apel: 13.05.2016 - 25.10.2016;

Instanța de recurs: 22.12.2016 - 25.01.2017.

C O N S T A T Ă

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 03 martie 2016, *cauza fiind examinată în baza art. 364^l Cod de procedură penală*, Amarii Alexei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin.(2) lit. c), d) și art. 290 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa:

- în baza art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal - 2 (doi) ani 6 (șase) luni închisoare în penitenciar de tip închis;

- în baza 290 alin. (1) Cod penal - 1 (unu) an închisoare în penitenciar de tip închis.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Amarii Alexei i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 (trei) ani închisoare cu ispășirea în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Oprea Constantin a fost admisă parțial, încasându-se din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate 10 362 (zece mii trei sute șaiszeci și doi) lei cu titlu de prejudiciu material. În rest, acțiunea civilă a fost respinsă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că la 20.09.2015, în jurul orei 18.00, inculpatul Amarii Alexei, având acces liber, a pătruns în vila de pe

lotul de teren nr. 35 din ÎP „Cristal” com. Bubuieci, mun. Chișinău. Din interiorul încăperii respective a sustras un safeu metalic la preț de 1500 lei, în care se afla un pistol „Baikal” 9 mm, la preț de 4000 lei, permis port armă pe numele lui Oprea Constantin, bani în sumă de 100 euro, care conform cursului BNM constituie suma de 2 256,94 lei. Astfel, părții vătămate Oprea Constantin i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil în mărime de 7 756,94 lei.

Tot el, Amarii Alexei, cunoscând cu certitudine că în safeul sustras se afla un pistol și neavând autorizația corespunzătoare, a extras pistolul de model „Baikal” pe care la păstrat și la transportat la domiciliul său din r-nul Călărași, sat. Bahu până la 23 septembrie 2015. Pistolul respectiv și un cartuș pentru acesta, care conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 8992 din 29.09.2015 se atribuie la categoria armelor de foc letale și este un pistol cu țeavă scurtă ghintuită de calibrul 9*18mm Makarov, cu lovitura centrală, de model „Baikal-442” a fost depistat în urma efectuării ridicării de către colaboratorii de poliție de la domiciliul inculpatului.

3. Nefiind de acord cu sentința, inculpatul a declarat apel solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru primă instanță prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, motivând că are la întreținere doi copii minori și este unicul întreținător al familiei. Mai mult ca atât, consideră că instanța de judecată eronat a stabilit în privința lui starea de recidivă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016, s-a dispus respingerea apelului ca nefondat cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel analizând argumentele apelului declarat în coraport cu circumstanțele cauzei stabilite și normele legale aplicabile în speță, a considerat că, prima instanță a stabilit circumstanțele de fapt ale infracțiunilor comise de către inculpat, apreciind corect probele cauzei, just a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 186 alin.(2) lit. c), d) și art. 290 alin. (1) Cod penal, aplicând în privința acestuia o pedeapsă penală echitabilă.

Referitor la pedeapsa numită inculpatului, Colegiul a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei acesteia, corect a aplicat prevederile legale, și în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, numind pedeapsa inculpatului, instanța de fond a reținut că inculpatul a comis două infracțiuni mai puțin grave, acesta nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, anterior a fost judecat de mai multe ori. Circumstanțe care atenuază răspunderea în sensul art. 76 Cod penal nu au fost reținute, iar drept circumstanță care agravează răspunderea penală în sensul art. 77 Cod penal a fost reținută săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară.

Potrivit materialelor cauzei se constată că inculpatul anterior a fost judecat și condamnat prin: sentința Judecătorei Călărași din 03 martie 2008 în baza art.186 alin. (2) lit. c) Cod penal la pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 200 ore; sentința Judecătorei Călărași din 10 februarie 2010 în baza art.186 alin.2 lit. c), d) Cod penal la pedeapsă la 2 ani închisoare; sentința Judecătorei Călărași din 16 septembrie 2010 în baza art.186 alin.2 lit. c), d) Cod penal, la pedeapsă definitivă de 2 ani și 2 luni închisoare; sentința Judecătorei Călărași din 30 iunie 2014 în baza art.186 alin.2 lit. c), d) Cod penal la muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 ore (pedeapsă înlocuită cu închisoarea).

În situația dată, ținând cont de prevederile art. 34 alin.(2) lit. a) Cod penal, Colegiul a constatat că corect instanța de fond a reținut că inculpatul a săvârșit infracțiunile imputate lui prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal și art. 290 alin. (1) Cod penal în stare de recidivă periculoasă.

Apreciind în ansamblu circumstanțele menționate, prin prisma scopului pedepsei penale, ținând cont de personalitatea inculpatului și prevederile legale, Colegiul a constatat că pedeapsa stabilită lui Amarii Alexei este una legală, întemeiată și în limitele prevăzute de lege, corect fiind aplicate la caz și prevederile art. 84 alin.(1) Cod penal.

5. Împotriva deciziei instanței de apel inculpatul a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie numită o pedeapsă mai blândă. Totodată solicită a fi aplicată Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

În susținerea recursului menționează că are 2 copii minori la întreținere și este unicul întreținător al familiei.

5.1. Pe marginea recursului declarat procurorul depune referință menționând că lipsesc temeiuri de casare a hotărârii atacate constatând inadmisibilitatea recursului declarat ca fiind vădit neîntemeiat deoarece instanța de apel menținând sentința în privința lui Amarii Alexei, și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite.

Totodată procurorul consideră inadmisibilă aplicarea în privința inculpatului a Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, deoarece până în prezent acesta nu a restituit părții vătămate prejudiciile cauzate prin infracțiune și care au fost constatate prin hotărârile judecătorești adoptate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat*

împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal evidențiază că inculpatul în recursul declarat nu invocă nici un temei de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă potrivit solicitării, Colegiul va deduce că motivele recursului se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct.10) Cod de procedură penală și anume că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Colegiul penal menționează, că acest temei pentru recurs, nu persistă în cauza dată, deoarece la stabilirea pedepsei inculpatului s-a ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele atenuante și agravante stabilite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia, astfel fiind respectate dispozițiile art. art. 61, 75-78 Cod penal și art. 364/1 alin.(8) Cod de procedură penală, stabilindu-i-se o pedeapsă echitabilă pentru faptele comise.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul, or conform alin. (1) art. 75 Cod penal *persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului Cod.*

Colegiul menționează că prevederile legale în această privință au fost respectate, iar criticile formulate de recurent în recurs sunt identice cu cele indicate în apel și au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. **4.1.**, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, ori materialul probator al cauzei

penal dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea hotărârii recurate.

Cu referire la cerința recurentului de a fi aplicată în privința sa Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, Colegiul stipulează că potrivit materialelor cauzei s-a constatat că inculpatul ca urmare a comiterii infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal i-a cauzat părții vătămate prejudiciu în sumă de 10 362 lei, la materialele cauzei nefiind anexate careva probe că aceasta este restituită. Astfel, la moment nu sunt întrunite condițiile în vederea aplicării Legii menționate, or potrivit art. 10 alin.(1) lit. k) a legii, nu poate fi absolvită de pedeapsă penală în legătură cu actul de amnistie persoana învinuită, inculpată sau condamnată care nu a reparat integral prejudiciul cauzat prin infracțiunea pentru care este urmărită sau după caz, a fost condamnată.

În consecință, instanța conchide că de fapt în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzute în pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală la care face referință inculpatul, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa stabilită inculpatului fiind aplicată de către instanța de fond și menținută de instanța de apel în limitele legii, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Amarii Alexei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 15 februarie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun